Dosarul nr. 3r-1451/24; (2-24124472-02-3r-23122024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (judecător Mîțu Gheorghe)

D E C I Z I E

27 februarie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, împotriva ordonanței provizorii a Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2024,

în cauza de contencios administrativ la cererea de SRL „Birivofarm", depusă până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, împotriva Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind emiterea ordonanței provizorii,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 01 noiembrie 2025, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, SRL „Birivofarm" a depus la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani o cerere prin care a solicitat emiterea Ordonanței provizorii prin care să fie obligată Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței Seria A MMI cu nr. *****, termen de valabilitate din 21.08.2024-20.08.2029, prin extinderea rețelei farmaceutice pe adresa: r-nul Anenii-Noi, or. Anenii-Noi, str. *****.

La 14 noiembrie 2024 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus în adresa instanței de judecată referință, prin care a solicitat respingerea cererii privind eliberarea ordonanței provizorii, ca neîntemeiată și nefondată.

Poziția instanței de fond.

La 27 noiembrie 2024 judecătorul Judecătoriei Chișinău a emis Ordonanța provizorie, prin care a dispus admiterea cererii SRL "Birivofarm" privind emiterea Ordonanței provizorii. S-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței de activitate a SRL „Birivofarm", Seria A MMI nr. *****, eliberată la 21.08.2024, valabilă până la 20.08.2029, cu includerea în anexa la licență a subdiviziunii (filialei) de pe adresa: r-nul Anenii-Noi, or. Anenii-Noi, str. *****, cu eliberarea copiei autorizate. (f.d. 73-74 verso)

Solicitarea recurentului:

La 05 decembrie 2024 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus recurs împotriva ordonanței provizorii a Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2024, solicitând anularea ordonanței, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie declarată inadmisibilă cererea reclamantului privind emiterea ordonanței provizorii.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că ordonanța contestată a fost emisă la 27 noiembrie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 05 decembrie 2024, astfel încât Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat că instanța de fond a interpretat eronat dispozițiile art. 215 alin. (2) din Codul administrativ, care prevede că ordonanța provizorie poate fi emisă doar în cazuri temeinic justificate, dacă este necesară evitarea unor consecințe grave și ireparabile. SRL „Birivofarm" nu a demonstrat existența unui prejudiciu ireparabil, ci doar a invocat cheltuieli operaționale uzuale, care nu justifică aplicarea unei măsuri excepționale.

Decizia de refuz nr. RC-481 din 30.10.2024, a fost emisă în temeiul art. 142 alin. (4) și art. 19 alin. (4)-(5) din Legea nr. 1456/1993 privind activitatea farmaceutică, care impune criterii stricte pentru amplasarea farmaciilor (distanță minimă față de alte unități farmaceutice și respectarea normativelor demografice).

SRL „Birivofarm" nu a prezentat autorizația sanitară, încălcând Regulamentul sanitar aprobat prin HG nr. 504/2012, condiție esențială pentru obținerea licenței.

Prin admiterea ordonanței provizorii, instanța a anticipat soluția pe fondul litigiului, deși analiza legalității actului administrativ contestat trebuie efectuată în cadrul examinării principale a cauzei și nu printr-o măsură provizorie.

Comunicarea actelor:

Colegiul notează că în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, la 30 decembrie 2024 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. La 02 ianuarie 2025 SRL „Birivofarm" a depus referința, solicitând respingerea recursului.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, a anula ordonanța provizorie a Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2024, cu pronunțarea unei noi încheieri, prin care cererea reclamantului privind emiterea ordonanței provizorie să fie respinsă, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: […] c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

La etapa cercetării stării de fapt, Completul de judecată a stabilit că la 01 noiembrie 2024, înainte de a sesiza instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ, SRL „Birivofarm" a depus la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani o cerere privind emiterea Ordonanței provizorii, prin care să fie obligată Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței Seria A MMI cu nr. *****, termen de valabilitate din 21.08.2024-20.08.2029, prin extinderea rețelei farmaceutice pe adresa: r-nul Anenii-Noi, or. Anenii-Noi, str. *****.

La 27 noiembrie 2024 Judecătoria Chișinău a emis Ordonanța provizorie, prin care s-a obligat Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței de activitate a SRL „Birivofarm", Seria A MMI nr. *****, eliberată la 21.08.2024, valabilă până la 20.08.2029, cu includerea în anexa la licență a

subdiviziunii (filialei) de pe adresa: r-nul Anenii-Noi, or. Anenii-Noi, str. *****, cu eliberarea copiei autorizate. (f.d. 73-74 verso)

La 05 decembrie 2024 Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a depus recurs împotriva ordonanței provizorii a Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2024, solicitând anularea ordonanței, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie declarată inadmisibilă cererea reclamantului privind emiterea ordonanței provizorii.

Colegiul judiciar analizând situația de fapt din prezenta speță, în raport cu circumstanțele care au importanță pentru elucidarea corectă a chestiunii privind emiterea ordonanței provizorii, în sensul soluționării corecte a prezentei cereri, menționează că soluția dată de către prima instanță, este una greșită și nu poate fi menținută de instanța ierarhic superioară.

În contextul cererii deduse judecății, Completul judiciar reține că în corespundere cu art. 215 din Codul administrativ, (1) În cazurile care nu cad sub incidența art.214, reclamantul poate solicita instanței de judecată care examinează acțiunea în contencios administrativ emiterea unei ordonanțe provizorii. Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul poate solicita emiterea unei ordonanțe provizorii instanței de judecată la care se va depune acțiunea.

(2) Instanța de judecată poate emite o ordonanță provizorie dacă:

a) în baza unei examinări sumare, ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată; și

b) emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant

(3) Prevederile art.214 alin.(3)–(5), (7) și (8) se aplică corespunzător.

În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3)-(5), (7) și (8) din Codul administrativ, (3) Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

(4) Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

(5) Suspendarea executării poate fi condiționată de plata unei cauțiuni, de îndeplinirea anumitor condiții sau poate fi limitată în timp.

[...] (7) Instanța de judecată care examinează acțiunea în contenciosul administrativ poate modifica sau anula în orice moment încheierile privind cererile prevăzute la alin.(4). Participantul la proces poate solicita modificarea sau anularea unei astfel de încheieri ca urmare a schimbării circumstanțelor sau a neinvocării acestora în procedura inițială din motive neimputabile lui.

(8) Nu pot fi suspendate actele Băncii Naționale a Moldovei ce țin de domeniul politicii monetare și valutare, inclusiv de măsurile de salvgardare sau măsurile de stabilizare financiară, actele Băncii Naționale cu privire la administrarea specială asupra băncilor referitoare la retragerea licenței entităților supravegheate de Banca Națională, cu privire la inițierea procedurii de lichidare silită a băncilor, actele Băncii Naționale adoptate în procesul de evaluare și supraveghere a calității acționarilor entităților supravegheate de Banca Națională, precum și măsurile implementate de Banca Națională, de administratorul special sau de lichidator în cursul administrării speciale sau lichidării silite a băncii. [...]

Completul judiciar subliniază că, instituția ordonanței provizorii pornește de la ideea că necesitatea încetării unei încălcări a legii poate fi atât de urgentă, atât de necesară, încât

procedurile judiciare îndelungate ar deveni nerezonabile pentru cei afectați și deci instanțele trebuie să acționeze rapid.

Totodată, în conformitate cu articolul 215 din Codul administrativ, ordonanța provizorie este o măsură provizorie dispusă de instanța de judecată alta decât suspendarea actului administrativ atunci când în baza unei examinări sumare, instanța ar ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată și emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant.

Ordonanța provizorie constituie o măsură de protecție provizorie din partea instanței împotriva actelor administrative emise de către autoritățile publice. La rândul său, termenul de „act administrativ" înseamnă orice măsură sau decizie individuală care este luată prin exercitarea autorității publice și care este de natură să afecteze în mod direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor.

Completul judiciar punctează că, instanța de judecată urmează să se asigure că măsurile pe care intenționează să le dispună, sunt suficient de eficiente pentru atingerea obiectivului lor.

Subsecvent, instanța de recurs reliefează că art. 215 din Codul administrativ, conferă judecătorului o largă marjă de apreciere în exercitarea căreia acesta este abilitat în special, în raport cu circumstanțele fiecărei spețe, să precizeze obiectul și domeniul de aplicare al măsurilor provizorii solicitate, precum și, dacă consideră necesar, să adopte, dacă este cazul din oficiu, orice măsură accesorie care să garanteze eficacitatea măsurilor provizorii pe care le dispune.

Completul de judecată învederează că spre deosebire de examinarea în fond, analiza judecătorească în pretențiile circumscrise ordonanței provizorii este una sumară, adică o superficială analiză judecătorească trebuie să fie suficientă ca să furnizeze concluzii consistente pentru a aprecia temeinicia pretenției revendicate de titularul ordonanței provizorii.

În acest context, nu se impune o examinare profundă și detaliată a cauzei judiciare ci o studiere laconică a pretențiilor reclamantului din perspectiva cadrului normativ invocat și probatoriului prezentat. Examinarea sumară a temeiniciei pretenției presupune atestarea unor fapte de natură să convingă la o etapă primară, că pretenția reclamantului este întemeiată, fără a purcede la examinarea fondului în cadrul dezbaterilor judiciare.

La acest capitol, Completul de judecată notează că din conținutul art. 215 din Codul administrativ, se desprind două condiții cumulative ce urmează a fi întrunite pentru emiterea ordonanței provizorii:

1) în baza unei examinări sumare se ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată;

2) emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant.

Deci, cu raportare la speța în cauză, se reține că prin decizia Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. RC-481 din 30.10.2024 cu privire la reperfectarea licenței ce vizează extinderea rețelei farmaceutice, s-a respins cererea S.R.L. „Birivofarm" privind reperfectarea licenței pentru genul de activitate farmaceutică seria/nr. AMMI *****, termen de valabilitate 21.08.2024-20.08.2029, ce vizează extinderea rețelei farmaceutice pe adresa: r-nul Anenii Noi, or. Anenii Noi, str. Chișinăului, 45.

În decizia de refuz nr. RC-481 din 30.10.2024, autoritatea pârâtă a indicat ca temei pentru respingerea cererii nr. C351207/2024 din 29.10.2024, art. 19 alin. (5) din Legea nr. 1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică.

Prin cererea adresată instanței de judecată la 01 noiembrie 2025, SRL „Birivofarm" a solicitat emiterea Ordonanței provizorii prin care să fie obligată Agenția Medicamentului și

Dispozitivelor Medicale să emită actul administrativ provizoriu de reperfectare a licenței Seria A MMI cu nr. *****, termen de valabilitate din 21.08.2024-20.08.2029, prin extinderea rețelei farmaceutice pe adresa: r-nul Anenii-Noi, or. Anenii-Noi, str. *****.

La caz, se reiterează că pentru a fi posibilă emiterea ordonanței provizorii, trebuie să fie demonstrat că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale la emiterea deciziei de refuz nr. RC-481 din 30.10.2024 cu privire la reperfectarea licenței ce vizează extinderea rețelei farmaceutice, a admis încălcări grave ale legii și din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, precum și iminența prejudiciului ce ar putea fi cauzat reclamantului.

Astfel, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - atunci când în baza unei examinări sumare, se ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată, Completul de judecată reține că examinarea cererii de emitere a ordonanței provizorii, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii.

Instanța de recurs subliniază că nu este suficient ca S.R.L. „Birivofarm" să afirme existența unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalității actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu ușurință la nivelul aparențelor.

În context, se reține că argumentul principal în opinia reclamantului, care denotă ilegalitatea actului administrativ defavorabil, constituie faptul că restricțiile pentru amplasarea farmaciilor prevăzute la art. 19 alin. (5) din Legea nr.1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, sunt incompatibile cu legislația comunitară privind libertatea de stabilire și concurență.

Sub acest aspect, Completul judiciar consideră că argumentul invocat de reclamant în susținerea condiției prevăzute de art.215 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, se referă la interpretarea aplicării normelor materiale, respectiv reținând un astfel de argument al reclamantului, apare riscul pronunțării de către instanța de judecată asupra fondului litigiu, or, art. 215 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ stipulează că, în baza unei examinări sumare, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretenția revendicată de reclamant este întemeiată, în timp ce în speță, argumentele invocate în susținerea cererii privind emiterea ordonanței provizorii, nu pot fi analizate la etapa dată, acestea urmând a fi interpretate doar la examinarea fondului litigiului.

Prin urmare, aprecierea temeiniciei sau netemeinicia argumentelor părții reclamante (despre incompatibilitatea legislației internaționale cu prevederile art. 19 alin. (5) din Legea nr.1456/1993 cu privire la activitatea farmaceutică, precum și despre lipsa necesității de a prezenta copia autorizației sanitare de funcționare a întreprinderii sau instituției farmaceutice eliberată de serviciul sanitaro-epidemiologic teritorial), și care în opinia sa demonstrează ilegalitatea deciziei de refuz nr. RC-481 din 30.10.2024, poate să aibă loc doar la examinarea fondului litigiului, oferind posibilitatea participanților la proces de a beneficia de un proces echitabil, cu dezbateri judiciare pe marginea fondului litigiu, în cadrul căruia fiecare participant la proces va avea posibilitate de a apăra poziția sa procedurală, cu prezentarea probelor relevante.

Respectiv, prima instanță greșit a ajuns la concluzia despre temeinicia cererii reclamantului privind emiterea ordonanței provizorii, întrucât în speță, din analiza sumară a materialelor cauzei, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea acțiunilor

părții pârâte, în caz contrar instanța se va pronunța asupra unor argumente care țin de fondul litigiului, fapt care este inadmisibil.

Totodată, chiar dacă în urma efectuării unei analize sumare referitor la întrunirea celeilalte condiții de emitere a ordonanței provizorii, reglementată de art. 215 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ (emiterea ordonanței este necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant), s-ar constata temeinicia acesteia, instanța de judecată este în imposibilitate de a admite cererea privind emiterea ordonanței provizorii.

Or, așa cum s-a invocat supra, pentru a fi aplicată instituția ordonanței provizorii, reclamantul urmează să demonstreze întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 215 alin. (2) din Codul administrativ, în timp ce reclamantul a eșuat să demonstreze întrunirea condiției prevăzute în art. 215 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Astfel, în raport cu circumstanțele concrete ale prezentei cauze, pe baza actelor dosarului și a împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de reclamant, Completul judiciar ajunge la concluzie că la caz nu se atestă îndeplinirea cumulativă a celor două condiții impuse de art. 215 alin. (2) din Codul administrativ.

În aceeași ordine de idei, Completul specializat concluzionează că la etapa înaintării cererii cu privire la eliberarea ordonanței provizorii, instanței nu i-au fost prezentate suficiente probe și argumente, care ar fi permis, în baza unei examinări sumare să concluzioneze despre temeinicia incontestabilă a pretenției revendicate de reclamantă. La rândul său, reclamanta nu a probat în nici un mod faptul că, la caz, emiterea ordonanței este absolut necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile acestora.

Mai mult, din probatoriul cauzei rezultă că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a prezentat instanței atât referința, cât și dosarul administrativ, invocând contraargumente împotriva motivelor invocate de reclamant în susținerea cererii.

Completul judiciar reiterează că nu este suficient ca reclamantul să afirme existența unor motive de nelegalitate, ci trebuie să ofere unele elemente probatorii, evidente, care fără o cercetare aprofundată să permită formarea unui dubiu asupra legalității actului. Aceste indicii de nelegalitate este necesar să fie evidente, pentru a putea fi identificate cu ușurință la nivelul aparențelor.

Însă, argumentele reclamantei, expuse în solicitarea sa cu privire la emiterea ordonanței provizorii, nu creează dubii evidente de nelegalitate a refuzului, ci privesc însuși fondul aspectului litigios, și reprezintă veritabile critici de nelegalitate care se analizează în cadrul soluționării fondului acțiunii, ce nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat.

Drept urmare, în speță, din analiza sumară a materialelor cauzei, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea acțiunilor părții pârâte.

Iar, în partea ce ține de cel de-al doilea temei prevăzut de legislator în vederea admiterii cererii de emitere a ordonanței provizorii - necesitatea evitării consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, Completul reține că prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire, i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, nu ar putea fi îndeplinit.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră irelevante argumentele invocate de reclamantul/intimat SRL „Birivofarm” cu referire la faptul că a suportat cheltuieli privind luarea în locațiune a spațiului destinat practicării activității farmaceutice, dotarea și amenajarea corespunzătoare a încăperilor. Or, faptul procurării mobilierului în vederea amenajării spațiului

farmaceutic, reprezintă o investiție care putea fi realizată după eliberarea licenței. Mai mult, bunurile date nu sunt perisabile, astfel, chiar și în ipoteza în care licența va fi eliberată mai târziu, calitățile bunurilor respective nu se vor schimba în așa mod, încât să devină inutilizabile, respectiv în cest sens prejudicierea iremediabilă nu are un suport logic obiectiv.

Drept urmare, Completul specializat atestă că cererea de eliberare a ordonanței provizorii, nu întrunește cumulativ condițiile art. 215 alin. (2) Cod administrativ.

Instanța de recurs reiterează că instituția ordonanței provizorii pornește de la ideea că necesitatea încetării unei încălcări a legii poate fi atât de urgentă, atât de necesară încât procedurile judiciare îndelungate ar deveni nerezonabile pentru cei afectați și deci instanțele trebuie să acționeze rapid.

Aceste condiții se analizează în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, pe baza împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de partea interesată și trebuie să ofere indicii suficiente de răsturnare a prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ și să facă verosimilă iminența producerii unei pagube, dificil de reparat, în cazul particular supus evaluării.

Respectiv, în circumstanțele de drept și de fapt menționate supra, Completul judiciar concluzionează că la etapa înaintării cererii cu privire la eliberarea ordonanței provizorii, instanței nu i-au fost prezentate suficiente probe și argumente, care ar fi permis, în baza unei examinări sumare să concluzioneze despre temeinicia incontestabilă a pretenției revendicate de reclamant. La rândul său, reclamantul nu a probat în nici un mod faptul că la caz, emiterea ordonanței este absolut necesară pentru evitarea consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant.

Respectiv, la caz nu sunt întrunite cumulativ condițiile legale obligatorii, instituite pentru emiterea ordonanței provizorii, care rezultă din reglementările art. 215 alin.(2) Cod administrativ.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, este evident că la examinarea cererii cu privire la eliberarea ordonanței provizorii, instanța de fond nu avea posibilitatea să stabilească o altă aparență decât cea care rezultă din probele administrate și din interpretarea textelor de lege ce au incidență în cauză, așa cum au fost expuse mai sus, or, în temeiul art. 16 alin. (2) Cod administrativ, exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare. Iar, în temeiul art. 137 alin. (1) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Din considerentele menționate, Completul specializat concluzionează în vederea admiterii recursului declarat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și anulării actului judecătoresc contestat, cu emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii SRL „Birivofarm” cu privire la eliberarea ordonanței provizorii.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul depus de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Se anulează ordonanța provizorie a Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2024, cu adoptarea unei noi încheieri, prin care:

Se respinge ca neîntemeiată cererea SRL „Birivofarm” privind emiterea unei ordonanțe provizorii, prin care Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale să fie obligată să emită,

cu titlu provizoriu, actul administrativ de reperfectare a licenței de activitate a SRL „Birivofarm”, Seria A MMI cu nr. *****, termen de valabilitate din 21.08.2024-20.08.2029, prin extinderea rețelei farmaceutice pe adresa: r-nul Anenii-Noi, or. Anenii-Noi, str. *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore